

JUDr. Jaromír Kyzour, advokátní kancelář
ev. č. ČAK 16285, IČ 04007018
Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2

Krajský soud v Ústí nad Labem
Národního odboje 1274
400 92 Ústí nad Labem 50
ID datové schránky: phgaba8

- DATOVOU ZPRÁVOU -

V Praze dne 12. 6. 2024

Žalobce: Greenpeace Česká republika, z.s., IČO 170 49 059, Prvního pluku 143/12,
186 00 Praha 8 – Karlín

Zastoupen : JUDr. Jaromírem Kyzourem, advokátem, ev. č. ČAK 16285, se sídlem
Lublaňská 18, 120 00 Praha 2 (plná moc v příloze č. 1)

Žalovaný: Ministerstvo životního prostředí, IČO: 00164801, Vršovická 65,
100 10 Praha 10

Za osoby zúčastněné na řízení označuje žalobce všechny účastníky předcházejícího správního řízení

Věc: Žaloba proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 8. 4. 2024 č.j. MZP/2024/220/763, sp. zn. ZN/MZP/2024/221/67 ve věci odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 12. 2023 č. j. KUUK/180428/2023, o vydání souhlasu dle § 45c odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, pro lesní těžbu na LHC Litvínov a LHC Telnice na území evropsky významné lokality Východní Krušnohoří

Přílohy:

- plná moc (příloha č. 1)
- Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 8. 4. 2024 č.j. MZP/2024/220/763, sp. zn. ZN/MZP/2024/221/67 (příloha č. 2)
- Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 18. 12. 2023 č. j. KUUK/180428/2023 (příloha č. 3)

Ostatní listinné důkazy budou zaslány přílohou samostatného podání

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu

Tel: (+420) 774 800 247
E-mail: info@ak-kyzour.cz
Bankovní spojení: Fio banka, a.s., č. účtu: 2900794634/2010

I.

Stručné shrnutí případu, procesní podmínky

[1] Žalobce se touto žalobou podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“ nebo „žalovaný“) ze dne 8. 4. 2024 č.j. MZP/2024/220/763, sp. zn. ZN/MZP/2024/221/67 (dále jen „Rozhodnutí MŽP“) v celém rozsahu. Rozhodnutím MŽP žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „KÚÚK“) ze dne 18. 12. 2023 č. j. KUUK/180428/2023 (dále jen „Rozhodnutí KÚ“) tak, že odvolání zamítl a Rozhodnutí KÚ potvrdil. Rozhodnutím KÚ byl podle § 45c odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“), vydán souhlas Lesům České republiky, s.p. (dále jen „LČR“) k zásahům, které by mohly vést k poškození nebo narušení obnovy Evropsky významné lokality Východní Krušnohoří (dále jen „EVL Východní Krušnohoří“) nebo jejich předmětů ochrany a celistvosti, a to pro lesní těžbu v určitých porostních skupinách dle jednotek prostorového rozdělení lesa v lesním hospodářském plánu (dále také jen „LHP“) pro lesní hospodářský celek (dále jen „LHC“) Litvínov 2021 – 2030 a dle LHP pro LHC Telnice 2021 – 2030. Pro zjednodušení jsou dále jednotky prostorového rozdělení lesa, které byly předmětem řízení, označovány jako porosty.

[2] Žalobce je spolkem (korporací sdružující fyzické osoby) zaměřeným na ochranu životního prostředí, mezi dalším též na ochranu přírody a krajiny, která dle žalobcových stanov patří dokonce k jeho hlavnímu poslání. Dlouhodobě se svou činností mj. zasazuje o ochranu přírodně cenných lesních ekosystémů. Intenzivně se proto zasazuje také o důslednou ochranu zachovalých bučin na území EVL Východní Krušnohoří. Za tím účelem se účastní správních řízení, pořádá akce pro veřejnost a na nevhodné zásahy upozorňuje. Tyto skutečnosti lze ověřit na webových stránkách žalobce (viz např. internetové stránky <https://www.greenpeace.org/czech/tag/lesy-pralesy/> či <https://www.greenpeace.org/czech/tskova-zprava/19020/desitky-lidi-se-prosly-starymlesem-u-litvinova-kteremu-hrozi-kaceni-chteji-chranit-lesy-v-krusnych-horach/>).

[3] Území EVL Východní Krušnohoří má mimořádné přírodní hodnoty. Zahrnuje na české poměry nebývale rozsáhlý komplex zejména bukových lesů. Značnou část pokrývá typ evropského stanoviště acidofilní bučiny (*Luzulo-Fagetum*) a květnaté bučiny (*Asperulo-Fagetum*), ale nacházejí se zde i stanoviště evropsky významného druhu kovařika fialového. Zdejší porosty mají mnohdy úctyhodné staří a do velké míry přírodní, dalo by se říci místy dokonce až pralesovitý charakter daný např. přítomností starých či odumírajících stromů a mrtvého dřeva, na které je vázána značná část lesní biodiverzity. Bohužel porosty v tomto území jsou v posledních letech stále více poškozovány nevhodným lesním hospodařením, na které státní ochrana přírody doposud adekvátně nedokázala reagovat.

[4] Řízení, v němž byla Rozhodnutí MŽP a Rozhodnutí KÚ vydána, se týkalo výhradně těžby převážně bukových porostů vyšších věkových tříd starších 130 let.

[5] Žalobce tvrdí, že byl Rozhodnutím MŽP přímo zkrácen na svých právech. Žalobce je zkrácen nezákonným Rozhodnutím MŽP (ve spojení s Rozhodnutím KÚ) zejména na svém právu na příznivé životní prostředí (k tomu, že je žalobce pro účely správní žaloby nositelem práva na příznivé životní prostředí, které může být zkráceno, viz např. nález Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014 sp. zn. I.ÚS 59/14). Toto zkrácení vzniká především tím, že byl vydán souhlas s kácením ve starých porostech na LHC Litvínov a Telnice, aniž by byly pro vydání souhlasu splněny zákonné podmínky. Při vydání souhlasu byl porušen §§ 45g, 45h a 45i zákona š. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“). V řízení nebyla žádně vzata do úvahy hodnota starých bukových porostů, které mají být káceny, ani možnost významného negativního vlivu na předmět ochrany a celistvost EVL Východní Krušnohoří, a to jak samostatně, tak v kombinaci s dalšími záměry těžby, ke kterým došlo v posledních letech, nebo které jsou zamýšleny. Rozhodnutí tak byla vydána přinejmenším bez

potřebného stanoviska orgánu ochrany přírody (dále jen „**OOP**“) podle § 45i odst. 1 ZOPK. Toto stanovisko by vzhledem k podmínkám, které v EVL Východní Krušnohoří v současnosti panují, nemohlo vyloučit významný negativní vliv těžby. Tím, že rozhodnutí byla vydána bez tohoto stanoviska, se zároveň zcela uzavřela možnost provedení posouzení podle § 45i ZOPK, které není jen formálně (tj. že má být provedeno), ale do jisté míry i materiálně závazné. Z výsledku posuzování totiž vyplývají předpoklady, za kterých je možné záměr schválit. Zároveň posouzení představuje důležitý odborný podklad, ze kterého mohou např. vyplynout i možná zmírňující či kompenzační opatření, či variantní řešení. Tento postup však vůbec dodržen nebyl. Postup žalovaného navíc vykazuje prvky libovůle, když v předchozích fázích správního řízení posuzování požadoval, ale aniž by se zásadně změnil skutkový stav, náhle od tohoto požadavku upustil.

[6] Blíže je zkrácení práv žalobce, nezákonnost Rozhodnutí MŽP a vady jemu přecházejícího řízení rozebrány v dalších žalobních bodech.

[7] Rozhodnutí MŽP jako odvolacího orgánu bylo žalobci doručeno dne 12. 4. 2024. Konec dvouměsíční lhůty na podání této žaloby připadá na 12. 6. 2024. Žaloba je tudíž včasná.

[8] Za osoby zúčastněné na řízení označuje žalobce všechny ostatní účastníky popsaného správního řízení. Konkrétně by se mělo jednat o Lesy České republiky, s. p., IČO 42196451 Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové. Obec Klíny, č.p. 61, 43601 Klíny, Město Meziboří u Litvínova, nám. 8. Května, 43513 Meziboří, Město Litvínov, náměstí Míru 11, 436 01 Horní Litvínov, Město Osek, Zahradní 246, 41705 Osek, Obec Telnice, č.p. 84, 40338 Telnice, Obec Petrovice, č.p. 529, 40337 Petrovice, Město Chlumecko, Muchova 267, 403 39 Chlumecko, Město Krupka, Mariánské náměstí 32, Bohosudov, 41742 Krupka, Česká společnost ornitologická, Na Bělidle 252/34, 15000 Praha 5 .

Důkazy:

- Rozhodnutí MŽP (příloha č. 2)
- Rozhodnutí KÚ (příloha č. 3)
- Spisem k předmětnému správnímu řízení
- Stanovy žalobce (soudu dostupné ve spolkovém rejstříku)
- Internetové stránky žalobce <https://www.greenpeace.org/czech/tag/lesy-pralesy/>
- Tisková zpráva žalobce ze dne 17. 6. 2023 dostupná na <https://www.greenpeace.org/czech/tskova-zprava/19020/desitky-lidi-se-prosly-starymlesem-u-litvinova-keremu-hrozi-kaceni-chteji-chranit-lesy-v-krusnych-horach/>

II.

Rozpor rozhodnutí s §§ 45g, 45h a 45i ZOPK

[9] Rozhodnutí KÚ i Rozhodnutí MŽP byla vydána v rozporu s §§ 45h a 45i ZOPK, a potažmo také s § 45g ZOPK. Tato ustanovení transponují čl. 6 směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (dále jen „**Směrnice o stanovištích**“), a měla by být proto mj. vykládána a aplikována eurokonformním způsobem.

[10] Podle § 45g ZOPK platí: „*Povolení, souhlas, kladné stanovisko nebo výjimku ze zákazu podle tohoto zákona pro evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast může udělit orgán ochrany přírody pouze v případě, že bude vyloučeno závažné nebo nevratné poškození přírodních stanovišť a biotopů druhů, k jejichž ochraně je evropsky významná lokalita nebo ptačí oblast určena, ani nedojde k soustavnému nebo dlouhodobému vyrušování druhů, k jejichž ochraně jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné z hlediska účelu tohoto*

zákona a povolovaná činnost neovlivní dosahování cílů ochrany evropsky významných lokalit a ptačích oblastí, nestanoví-li §45i jinak.“

[11] Podle § 45h ZOPK platí: „(1) *Jakákoliv koncepce nebo záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek. To se nevztahuje na plány péče zpracované orgánem ochrany přírody pro toto území. (2) Při hodnocení důsledků koncepcí a záměrů podle odstavce 1 se postupuje podle zvláštních právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí, pokud § 45i nebo § 4 odst. 5 nestanoví jiný postup.“*

[12] Podle § 45i odst. 1 věty první ZOPK platí: *“Ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst. 1 (dále jen „předkladatel“), je povinen návrh koncepce nebo záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.“*

[13] V daném případě se jednalo o těžbu dřeva ve starých porostech na území EVL Východní Krušnohoří, k níž orgán ochrany přírody vydával souhlas podle § 45c odst. 2 ZOPK. I když se jednalo v případě žádosti LČR o záměr, pro jehož povolení bylo přinejmenším stanovisko OOP podle § 45i odst. 1 ZOPK nezbytné, ve spise přesto takové stanovisko absentuje. V daném případě navíc nemohl být významný negativní vliv kácení vyloučen.

[14] Rozhodnutí KÚ bylo vydáno podle § 45c odst. 2 ZOPK. Takový souhlas však v žádném případě nenahrazuje stanovisko vyžadované podle § 45i odst. 1 ZOPK, jak výslovně upravuje poslední věta § 45 odst. 2 ZOPK (*“Ochrana podle částí druhé a páté tohoto zákona a ustanovení § 45h a 45i nejsou dotčeny.“*). V uvedeném případě bylo stanovisko podle § 45i ZOPK pro Rozhodnutí KÚ nezbytným podkladem, protože záměry kácení mohou významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost EVL Východní Krušnohoří, a to zejména ve spojení s dalšími záměry těžeb v EVL Východní Krušnohoří, o kterých se vede nebo vedlo správní řízení zejména o vydání souhlasu podle § 45c odst. 2 ZOPK či naopak jejich zákazu podle § 66 ZOPK, a dále ve spojení se záměry, které v posledních letech proběhly a nebo proběhly dokonce i zcela zjevně nelegálně. To blíže odůvodňuje žalobce níže.

[15] Podle § 45i ZOPK je nutné koncepce a záměry, které mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost EVL, předložit OOP ke stanovisku, zda je toto významné ovlivnění předmětu ochrany vyloučeno či nikoliv. Pokud OOP ve stanovisku podle § 45i ZOPK významný vliv nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení postupem podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „ZPV“). Nevyloučí-li výsledek posouzení významný negativní vliv koncepce nebo záměru na předmět ochrany nebo celistvost EVL, musí předkladatel zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je významný negativní vliv vyloučit, nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň zmírnit. Tyto varianty musí být posouzeny postupem podle ZPV. Případné schvalování posouzeného záměru upravují další ustanovení § 45i ZOPK. Tyto postupy ve správním řízení při vydání Rozhodnutí KÚ a Rozhodnutí MŽP nebyly dodrženy.

[16] Výše uvedená ustanovení ZOPK jsou transpozicí čl. 6 Směrnice o stanovištích a je proto nutné vykládat je v souladu s touto směrnicí. Záměry či koncepce je podle zásady effet utile nutné vykládat širokým způsobem. Záměr ve smyslu čl. 6 odst. 3 této směrnice může být bez dalšího schválen pouze za předpokladu, že nebude zjištěn jeho záporný vliv - ať už samostatně nebo v kombinaci s jinými plány či projekty - na dosažení cílů ochrany v tomto území. Požaduje se, aby neexistovala žádná z odborného hlediska důvodná pochybnost o tom, že zde takové účinky nejsou. V rozsudku ze dne 7. září 2004, Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee a Nederlandse

Vereniging tot Bescherming van Vogels v. Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, C-127/02, Evropský soudní dvůr přímo uvedl, že odpovídající posouzení je třeba provést, „...pokud na základě objektivních skutečností není možno vyloučit, zejména s ohledem na zvláštní charakteristiky a podmínky životního prostředí těžce lokality, že bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty. Takové posouzení důsledků předpokládá, aby před schválením plánu nebo projektu byly, s přihlédnutím k nejlepším vědeckým poznatkům v dané oblasti, identifikovány všechny stránky plánu nebo projektu, které mohou samostatně nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty ovlivnit cíle ochrany této lokality. Podobně poukazuje na to, že z odborného hlediska nesmí přetrvávat žádná důvodná pochybnost o nepřítomnosti významného negativního vlivu např. rozsudek Soudního dvora EU z 8. 11. 2016 Lesoochranárske zoskupenie VLK, C-243/15, v bodě 42.

[17] V případě, že negativní vliv záměru s výše formulovanou jistotou vyloučit nelze, předvídá Směrnice o stanovištích, že záměr může být podle čl. 6 odst. 3 a čl. 6 odst. 4, které jsou rovněž transponovány v § 45i ZOPK, za určitých okolností přesto povolen (např. pokud by výsledek posuzování konstatoval negativní vliv, zejména by zde musely existovat naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu a naopak by nesmělo existovat alternativní řešení). Ovšem jednou z nezbytných podmínek, by bylo provedení odpovídajícího posouzení jeho vlivů na životní prostředí, a to v případě české úpravy podle ZPV. Toto hodnocení, coby nástroj prevence, které má být odborným podkladem pro vydání rozhodnutí ve věci samé (zajišťuje se jím tak i naplnění zásady materiální pravdy), v takových případech není možné vynechat. Na nutnost provádět tato hodnocení ve smyslu čl. 6 Směrnice o stanovištích, ve kterých musí být popsány všechny účinky záměru na území soustavy NATURA 2000 ve fázi před vlastním rozhodováním, důrazně upozorňuje i judikatura ESD (kromě rozsudku Waddenzee viz také např. rozsudek ve věci C-304/05 Komise v. Itálie a další).

[18] Že různé formy zamýšlených lesnických zásahů mohou být „plánem nebo projektem“, které je třeba popsaným způsobem posuzovat, potvrzuje také judikatura (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2014 č.j. 3 As 75/2013 – 112 či rozsudek Soudního dvora EU ve věci C-441/17). Výše uvedené právní závěry tak lze plně vztáhnout i na předmětný záměr těžby.

[19] Vydání Rozhodnutí MŽP a Rozhodnutí KÚ proběhlo tedy v rozporu se zákonem, když postup podle §§ 45h a 45i ZOPK nebyl dodržen. Tím nebyla ani dodržena zásada zákonnosti rozhodování podle § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „SŘ“). I pro popsanou závažnou procesní vadu měl žalovaný Rozhodnutí KÚ zrušit. Nestalo se tak a jeho postup byl proto v rozporu s §§ 89 a 90 SŘ. Účastník řízení, který podá odvolání má právo na to, aby se jeho odvoláním odvolací orgán zabýval v mezích § 89 odst. 2 SŘ, který uvádí: „*Odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*“ V případě podání odvolání musí tedy odvolací orgán i z vlastní iniciativy k podobně závažným procesním vadám přihlížet. Jak plyne z výše uvedeného, nedodržení postupu podle §§ 45h a 45i ZOPK může mít vliv i na soulad rozhodnutí s hmotným právem, protože z výsledku postupu naturového posouzení mohou vyplynout podmínky, které znemožní povolení záměru nebo jen za přísnějších předpokladů.

[20] To, že se v daném případě jednalo o záměr ve smyslu § 45h odst. 1 ZOPK, pro jehož povolení bylo nezbytnou podmínkou přinejmenším stanovisko OOP podle § 45i odst. 1 ZOPK a u kterého navíc nebylo možné vyloučit významný negativní vliv na předmět ochrany EVL

Východní Krušnohoří, plyne zejména z následujících okolností, které budou dále rozebrány: **(i.)** souvislost s dalšími záměry těžeb na území EVL Východní Krušnohoří, **(ii.)** postup OOP v daném řízení - sám KÚÚK a potažmo žalovaný, který se v úvahami KÚÚK ztotožnil, považovali za nutné omezit s ohledem na předměty ochrany rozsah těžeb oproti žádosti, kterou bylo řízení zahájeno **(iii.)** řízení o zákazu těžeb vedené KÚÚK přímo ve vztahu k LHC Litvínov a LHC Telnice, **(iv.)** sám KÚÚK v závazném stanovisku k návrhu LHP pro LHC Telnice a LHC Litvínov vyslovil nesouhlas s těžbou v porostech vyšších věkových tříd. **(v.)** žalovaný sám v předchozích fázích řízení a také v jiném řízení vedeném pro stejná LHC požadoval provedení zmíněného posouzení.

Důkazy:

- Rozhodnutí MŽP (příloha č. 2)
- Rozhodnutí KÚ (příloha č. 3)
- Spisem k předmětnému správnímu řízení

III.

Souvislost s dalšími záměry těžby dřeva v EVL Východní Krušnohoří

[21] Již při úvaze, zda lze s jistotou a bez odborně zdůvodněných pochybností vyloučit přítomnost významného negativního vlivu záměru na EVL, je třeba ve smyslu čl. 6 odst. 3 Směrnice o stanovištích zvažovat rovněž vlivy koncepce nebo záměru ve spojení s dalšími záměry. To plyne výslovně i z § 45i odst. 1 ZOPK. V této souvislosti zdůrazňujeme, že problematické lesní hospodaření (zejména těžba ve starých porostech na stanovištích, která jsou předmětem ochrany EVL) je v rámci EVL Východní Krušnohoří otázkou hned celé řady míst.

[22] Ve vztahu k území EVL Východní Krušnohoří probíhá či v nedávné době probíhala řada řízení o vydání souhlasu OOP s těžbou ve smyslu § 45c odst. 2 ZOPK. Konkrétně se jednalo přinejmenším o tato řízení vedená u KÚÚK: pro LHC Litvínov a LHC Telnice řízení vedené u KÚÚK pod sp. zn. sp.zn. KUUK/17716/2021/2/ES-350, které bylo spojeno s řízením sp. zn. KUUK/125942/2022/ES-434 (řízení, v němž bylo vydáno Rozhodnutí KÚ), dále řízení vedené u KÚÚK pod sp. zn. KUUK/154056/2022/ES-460 (resp. u MŽP pod sp. zn. ZN/MZP/2023/570/80), pro LHC Litvínov řízení vedené pod sp.zn. KUUK/174045/2022/SU-ZU-481, pro LHC Mariánské údolí řízení vedené pod sp.zn. KUUK/123944/2022/2/ES-441, pro LHC Litvínov a LHC Telnice řízení vedené pod sp.zn. KUUK/173950/2022/ES-480, pro LHC Lesy Sever řízení vedené u KÚÚK pod sp. zn. KUUK/011651/2022/2/ES-345 . Kromě toho pro území přírodní památky Pekelské údolí, jež je součástí EVL Východní Krušnohoří, bylo zahájeno řízení o povolení výjimky podle § 43 odst. 1 ZOPK, vedené u KÚÚK pod sp. zn. KUUK/189637/2022/SU-ZU-490.

[23] V roce 2023 dále proběhly devastující těžby např. ve starých porostech na LHC Mariánské údolí, kterým nezabránil ani fakt, že řízení o žádosti o souhlas OOP podle § 45c odst. 2 ZOPK s těžbou nebylo skončené. Po provedení masivních těžeb byl v tomto řízení dokonce vydán nesouhlas v rozhodnutí KÚÚK z 20. 2. 2023 č.j. KUUK/028978/2023. V minulých letech probíhaly intenzivní těžby také v LHC Horní Jiřetín atd.

[24] Tyto další paralelní záměry (těžby) bylo nutné při posuzování vlivu těžeb v předmětném řízení zohlednit, a to již při řešení otázky, zda lze významný negativní vliv vzhledem ke všem okolnostem vyloučit.

[25] Tomu, že významný negativní vliv na EVL Východní Krušnohoří a její předměty nebylo možné vyloučit, resp. je přinejmenším nutné trvat na odůvodněném stanovisku podle § 45i odst. 1 ZOPK, nasvědčuje již sama povaha řízení o udělení souhlasu podle § 45c odst. 2 ZOPK. Toto

ustanovení uvádí, že evropsky významné lokality se využívají pouze tak, aby nedošlo k závažnému nebo nevratnému poškození nebo ke zničení evropských stanovišť anebo stanovišť evropsky významných druhů vyžadujících územní ochranu tvořících jejich předmět ochrany a aby nebyla narušena jejich celistvost, přičemž k zásahům, které by mohly vést k takovým nežádoucím důsledkům, si musí ten, kdo tyto zásahy zamýšlí, předem opatřit souhlas orgánu ochrany přírody. V případě žádosti LČR o souhlas s kácením, které byly předmětem Rozhodnutí KÚ a Rozhodnutí MŽP, nebylo možné bez jakýchkoliv odborných pochybností významný negativní vliv (při uvážení všech dalších záměrů, ke kterým v území dochází nebo se o souhlas pro ně teprve žádá) vyloučit.

[26] Pro úplnost dodáváme, že současná situace v EVL Východní Krušnohoří je navíc o to vážnější, že přinejmenším některé LHP byly orgánem státní správy lesa schváleny navzdory nesouhlasnému závaznému stanovisku orgánu ochrany přírody ve smyslu § 4 ZOPK, popř. se k nim podle tohoto ustanovení ani nepřihlíželo, jelikož byla vydána opožděně (přestože se taková koncepce vztahuje na území EVL, ve výsledku nebyla podrobena posouzení a schválení, která by byla souladná s požadavky čl. 6 Směrnice o stanovištích). Jako příklad uvádíme závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2020 č.j. KUUK/074468/2020/ZPZ/LP-250 (LHP pro LHC Mariánské údolí na období 2020 – 2029), závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053698/2021/ZPZ/LP-269 (LHP pro LHC Litvínov na období 2021 - 2023), závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053898/2021/ZPZ/LP-260 (LHP pro LHC Telnice).

[27] Popisované zásahy na území EVL Východní Krušnohoří se týkají především bukových porostů starších věkových tříd. Tyto porosty jsou přitom z hlediska lesní biodiverzity a kvality zejména typu evropských stanovišť kyselých a květnatých bučin chráněných v rámci EVL Východní Krušnohoří v tomto území zcela zásadním fenoménem. Nelze opomíjet ani to, že při ochraně předmětů ochrany EVL nejde pouze o zachování určitého rozsahu evropských stanovišť (např. typ stanovišť 9110 bučin *Luzulo-Fagetum* a 9130 bučin *Aspetulo-Fagetum*) z hlediska kvantity, ale přinejmenším také o zachování, nebo spíše zlepšení jejich ekologických kvalit (viz také čl. 2 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 Směrnice o stanovištích). Je samozřejmě zásadní rozdíl např. mezi bučinou tvořenou např. jen cca 30 let starými stromy a 120 a více let starým porostem. Těžba dřeva v různé míře intenzity je způsobilá dochovaný přírodní stav narušit.

[28] To, že naplňování schválených LHP může vést do velké míry k vymizení nejstarších porostů v EVL Východní Krušnohoří potvrzuje např. analýza Zhodnocení stavu a dostatečnosti ochrany bukových porostů, návrh na zajištění ochrany bukových porostů Krušných hor (dále jen „**Analýza**“), kterou v létě 2023 zpracovala Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky. Přestože se se všemi tvrzeními, která jsou v ní obsažená, žalobce neztotožňuje, jasně z ní vyplývá, že pokud by se těžby předvídané v jednotlivých LHP naplnily, došlo by téměř k vymizení nejstarších porostů. Podle dat uvedených v jednotlivých LHP by došlo k rychlému odtěžení většiny nejstaršího věkového stupně 17 (161 let+), prakticky během jednoho decenia (viz str. 24 a násl. Analýzy). Podíl jejich zastoupení v EVL by klesl z cca 9,5 % na 0,6 % (!). Přesto byly LHP schváleny, zřejmě aniž by se otázkou kumulace vlivů orgány ochrany přírody (zejména KÚÚK) zabývaly. Analýza byla mezi podklady pro vydání Rozhodnutí. Tato alarmující data však ani jeden ze správních orgánů nechal vážně do úvahy. Výrazné těžby jsou připuštěné dokonce i v porostech 17. věkového stupně (zejména pro LHC Telnice). Výrazně méně problematické však není ani připuštění těžeb v dalších starých porostech.

[29] Z výše uvedeného je pak evidentní, že v relativně nedávné době v takových starých porostech těžba probíhala, nebo je zvažována. Leckdy nebyla ani na koncepční úrovni (LHP) odpovídajícím způsobem posouzena. Za tohoto nekonceptního a chaotického stavu, kdy v různých místech EVL Východní Krušnohoří těžba ve starých porostech proběhla nebo se chystá a přitom doposud nebyl nijak zhodnocen její celkový kumulativní vliv na zachování chráněných stanovišť se

starými porosty v kvalitě a kvantitě alespoň takových, které tu byly v době vyhlášení EVL, není možné rozumně vyloučit, že by i těžba podle Rozhodnutí KÚ a Rozhodnutí MŽP, resp. těžba tak, jak o ni bylo v tomto případě požádáno, nemohla ve spojení se všemi dílčími záměry na těžbu znamenat významný negativní vliv na předměty ochrany a celistvost EVL. I z judikatury Soudního dvora EU plyne, že v rámci posuzování musejí být s přihlédnutím k nejlepším vědeckým poznatkům v dané oblasti identifikovány všechny stránky koncepce nebo záměru, které mohou samostatně nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty ovlivnit cíle ochrany dané lokality. Ani obě předmětná rozhodnutí (Rozhodnutí KÚ a Rozhodnutí MŽP) se souvislostí s dalšími těžbami a jejich dopady na území EVL Východní Krušnohoří nijak konkrétně nezabývala, spíše vůbec. Podobně v řízení nebyly popsány a zváženy všechny účinky záměru na území soustavy NATURA 2000 (jak vyžaduje pro odpovídající posouzení např. rozsudek ve věci C-304/05 Komise v. Itálie a další). Obě rozhodnutí tak nelze mít proto ani za dostatečně odůvodněná ve smyslu § 68 SŘ.

[30] Žalobce navrhuje, aby jako důkaz byl vyžádán od KÚÚK přehled o všech jím vedených řízeních o těžbách podle § 45c odst. 2 ZOPK v posledních 5 letech ve vztahu k EVL Východní Krušnohoří (v případě překryvu s maloplošnými zvláště chráněnými územími též o řízeních o výjimkách podle § 43 ZOPK), včetně kopií všech případných pravomocných rozhodnutí, která v nich byla doposud vydána, a také kopie všech závazných stanovisek OOP podle § 4 ZOPK ke schváleným lesním hospodářským plánům, které se vztahují k území EVL Východní Krušnohoří.

[31] Popsaný stav exploatace a poškozování starých porostů na chráněných stanovištích v EVL Východní Krušnohoří začal být příliš zřejmě už i na orgány ochrany přírody, které se pokusily „zatahnout za záchranou brzdu“ tím, že začaly vést pro celé lesní hospodářské celky na území EVL Východní Krušnohoří přinejmenším 13 řízení podle § 66 ZOPK, jejichž předmětem je s účinností od 30. 6. 2023 (tj. již v době před vydáním Rozhodnutí MŽP) zákaz těžby v lesních porostech 7. a 8. věkové třídy. Rozhodnutí KÚ a Rozhodnutí MŽP přitom povoluje těžbu právě i v porostech 7. a 8. věkové třídy. Podle § 66 odst. 1 ZOPK je orgán ochrany přírody oprávněn stanovit fyzickým a právnickým osobám podmínky pro výkon činnosti, která by mohla způsobit nedovolenou změnu obecně nebo zvláště chráněných částí přírody, popřípadě takovou činnost zakázat. Podle informací žalobce jen od loňského roku u KÚÚK jsou či byla podle § 66 ZOPK vedena tato řízení: sp. zn. KUUK/168664/2022/2/OZ-463 (LHC Litvínov a LHC Telnice), sp. zn. KUUK/068372/2023/OZ-552 (LHC Libouchec), sp. zn. KUUK/068417/2023/OZ-555 (LHC Polesí Střekov), sp.zn. KUUK/068396/2023/OZ-547(LHC Hrob), sp. zn. KUUK/068479/2023/OZ-553 (LHC Mikulov), sp. zn. KUUK/068430/2023/OZ-549 (LHC Krupka), sp. zn. KUUK/068470/2023/OZ-551 (LHC Lesy Sever), sp. zn. KUUK/068489/2023/OZ-554 (LHC Most), sp. zn. KUUK/068494/2023/OZ-556 (LHC Mariánské údolí), sp.zn. KUUK/068498/2023/OZ-545 (LHC Bohosudov), sp. zn. KUUK/068989/2023/2/OZ-546 (LHC Boleboř), sp. zn. KUUK/068941/2023/2/OZ-544 (LHC AP Blatno), sp.zn. KUUK/069008/2023/2/OZ-548 (LHC Jirkov). Tuto skutečnost lze prokázat oznámeními o zahájení uvedených řízení. Ve všech zmíněných případech již v oznámení o zahájení řízení bylo jako důvod pro vydání zákazu uváděno zhruba toto: „*Důvodem pro zákaz shora uvedených činností při hospodaření v lese na území evropsky významné lokality Východní Krušnohoří je zachování a zlepšení dochovaného stavu předmětů ochrany této evropsky významné lokality, konkrétně evropských stanovišť 9110 Bučiny asociace Luzulo-Fagetum a 9130 Bučiny asociace Asperulo-Fagetum, případně druhu kovařík fialový (Limoniscus violaceus), zastoupených zde v nejpříznivějším stavu porosty nejvyšších věkových tříd. Tyto nejstarší porosty jsou výhradním biotopem většiny ohrožených a zvláště chráněných druhů živočichů a hub reprezentujících tato stanoviště a vázaných zároveň na rozpadová růstová stádia temperátního opadavého lesa a jsou proto nepostradatelné pro příznivý stav a celistvost evropských stanovišť, k jejichž ochraně byla evropsky významná lokalita vyhlášena. Při celkové maximální výši mýtních těžeb odvozené*

v souladu s platnou právní úpravou nelze v evropsky významné lokalitě zaručit trvalé zastoupení nejstarších lesních porostů reprezentujících její předměty ochrany na úrovni existující při jejím vyhlášení, a není tak možné vyloučit její poškození ve smyslu zákona. Provádění mýtních těžeb v tomto rozsahu na území evropsky významné lokality by proto mohlo vést k jejímu poškození a podle § 45c odst. 2 zákona je bez předchozího souhlasu orgánu ochrany přírody nepřípustné.“ I z tohoto je patrné, že těžba ve starých porostech na mnoha místech EVL Východní Krušnohoří představuje pro její ochranu závažný problém. Přesto nikdy nedošlo k posouzení vlivů těžby jako celku na zachování stavu předmětů ochrany, tj. včetně kumulativních vlivů (těmito vlivy se na koncepční úrovni nezabývají ani žalobci známá závazná stanoviska OOP podle § 4 ZOPK k návrhům LHP v EVL Východní Krušnohoří).

[32] Za těchto okolností nebylo možné uvažovat o tom, že by u těžby řešené v Rozhodnutí MŽP ve spojení s Rozhodnutím KÚ v kombinaci s ostatními záměry těžeb, byla záměrem u kterého by bylo možné bez jakýchkoliv důvodných pochybností vyloučit významný vliv na EVL Východní Krušnohoří. Vnitrostátní orgány mají přitom zajistit, aby povolování podobných zásahů probíhalo pouze v souladu s požadavky Směrnice o stanovištích. Požadavek na to, aby záměr těžby byl v nějaké fázi posouzen i ve spojitosti s dalšími podobnými záměry a zohlednily se tak mj. kumulativní dopady těžby, není možné vynechat.

Důkazy:

- Rozhodnutí MŽP (příloha č. 2)
- Rozhodnutí KÚ (příloha č. 3)
- Spisem k předmětnému správnímu řízení
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Litvínov a LHC Telnice vedeného pod sp. zn. KUUK/154056/2022/ES-460,
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Litvínov a LHC Telnice vedeného pod sp. zn. KUUK/125942/2022/ES-434
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Litvínov vedeného pod sp.zn. KUUK/174045/2022/SU-ZU-481
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Litvínov a LHC Telnice vedeného pod sp.zn. KUUK/173950/2022/ES-480
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Mariánské údolí vedeného pod sp.zn. KUUK/123944/2022/2/ES-441
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Litvínov a LHC Telnice vedeného pod sp.zn. KUUK/17716/2021/2/ES-350
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 45c odst. 2 ZOPK pro LHC Lesy Sever vedeného pod sp.zn. KUUK/11651/2022/2/ES-345
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení podle § 43 odst. 1 ZOPK vedeného pod sp. zn. KUUK/189637/2022/SU-ZU-490.
- Rozhodnutí KÚÚK z 20. 2. 2023 č.j. KUUK/028978/2023
- Závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2020 č.j. KUUK/074468/2020/ZPZ/LP-250 (LHP pro LHC Mariánské údolí na období 2020 – 2029)
- Závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053698/2021/ZPZ/LP-269 (LHP pro LHC Litvínov na období 2021 – 2023)
- Závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053898/2021/ZPZ/LP-260 (LHP pro LHC Telnice)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/168664/2022/2/OZ-463 (LHC Litvínov a LHC Telnice)

- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068372/2023/OZ-552 (LHC Libouchec)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068417/2023/OZ-555 (LHC Polesí Střekov)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp.zn. KUUK/068396/2023/OZ-547(LHC Hrob)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068479/2023/OZ-553 (LHC Mikulov), sp. zn. KUUK/068430/2023/OZ-549 (LHC Krupka)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068470/2023/OZ-551 (LHC Lesy Sever)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068489/2023/OZ-554 (LHC Most)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068494/2023/OZ-556 (LHC Mariánské údolí)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp.zn. KUUK/068498/2023/OZ-545 (LHC Bohosudov)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068989/2023/2/OZ-546 (LHC Boleboř)
- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/068941/2023/2/OZ-544 (LHC AP Blatno), sp.zn. KUUK/069008/2023/2/OZ-548 (LHC Jirkov)

IV.

Postup OOP – zmírňování záměru oproti podané žádosti a nedostatečnost zvoleného řešení z hlediska zájmů ochrany přírody

[33] Tomu, že se jednalo u předmětné těžby o záměr podle § 45h odst. 1 ZOPK a bylo pro něj nezbytné přinejmenším stanovisko OOP podle § 45i odst. 1 ZOPK, přičemž významný negativní vliv nebylo možné vyloučit, nasvědčuje také postup obou správních orgánů v daném správním řízení.

[34] Rozhodné pro posouzení záměru a použití správného zákonného postupu je to, jakou podobu má záměr dle podané žádosti, nikoliv to, jakou podobu mu nakonec dá ve svém rozhodnutí OOP. Shodné závěry k § 45i ZOPK konstatoval také Nejvyšší správní soud (dále jen „**NSS**“) např. v rozsudku ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2 As 49/2013-109: „*Z citovaného ustanovení vyplývá, že orgán ochrany přírody musí v první řadě zhodnotit, zda významný vliv záměru na předmět ochrany (...) je možné bez rozumných pochybností naprosto vyloučit, anebo zda tento negativní vliv přinejmenším do určité míry vyloučit nelze; impulzem k postupu podle § 45i ZOPK je přitom návrh předkladatele záměru (...). Přikloní-li se potom orgán ochrany přírody k variantě druhé, tj. dospěje-li na podkladě skutkových okolností k přesvědčení, že významný vliv záměru na předmět ochrany může nastat, postupuje dále podle § 45i odst. 2 ZOPK, tedy přistoupí buď k naturovému hodnocení, nebo ke zjišťovacímu řízení.*“

[35] V Rozhodnutí KÚ přitom musel sám KÚÚK záměr kácení mírnit. U řady porostů, kde byla těžba listnatých dřevin připuštěna, byl oproti podané žádosti, snížen objem zamýšlené těžby (příkladem jednotky prostorového rozdělení lesa v LHC Litvínov 141A16, 134A15a, 353A16 a další, v LHC Telnice 730A14, 732A16). V některých porostech byla těžba vyloučena zcela – viz porosty uvedené ve výroku II. Rozhodnutí KÚ. V Rozhodnutí KÚ se k tomu přímo např. u porostu 354A17 v LHC Litvínov uvádí: „*Provádění těžby nejstarších bukových porostů (185 let) zde z důvodu ochrany EVL a zachování nejstarších porostů nebylo povoleno.*“

[36] Na námítky žalobce požadující výraznější omezení těžby reagoval KÚÚK tak, že uvedl (viz

str. 17 Rozhodnutí KÚ): „**Krajský úřad dospěl k názoru, že dopad navrhované těžby by mohl být v některých částech lesa významný, proto u části porostů těžbu zcela vyloučil a u části ji oproti žádosti omezil dle výroku. Mezi důvody těžby na straně žadatele lze řadit legitimní lesnické cíle, kterými je obnova lesa v podobě uvolnění přirozeného zmlazení a těžba dřeva. Tyto cíle však není možné realizovat v území požívajícím zvýšené ochrany v podobě zřízené evropsky významné lokality resp. již vyhlášené přírodní památky Pekelské údolí zcela volně dle lesnických pravidel bez přihlídnutí k významným, zde chráněným fenoménům ochrany přírody. Krajský úřad si je hodnoty území vědom, proto se snažil omezit těžbu na přijatelnou míru a zároveň stanovit podmínky zmírňující přetrvávající negativní vlivy. Přesto orgán ochrany přírody nepovažoval za účelné těžbu zcela vyloučit z důvodů výše uvedených.**“ Pokud byl vliv zamýšlené těžby i ze strany OOP vnímán jako významný, tak to samozřejmě mělo být důvodem pro to, aby se postupovalo podle § 45i , přičemž stanovisko OOP by nemohlo významný negativní vliv vyloučit. Bez tohoto stanoviska nebylo možné vydat předmětný souhlas.

[37] V Rozhodnutí KÚ se zmínky o tom, že záměr může mít významný vliv, objevují vícekrát. Např. na straně 16 se uvádí: „*Správní orgán dospěl k názoru, že dopad navrhované těžby by mohl být významný, proto u části porostů těžbu zcela vyloučil a u části ji oproti žádosti omezil. Mezi důvody těžby na straně žadatele lze řadit legitimní lesnické cíle, kterými je obnova lesa v podobě uvolnění přirozeného zmlazení a těžba dřevapro hospodářský zisk. Při vědomí hodnoty území se úřad snažil omezit těžbu na přijatelnou míru a zároveň stanovit podmínky zmírňující její negativní vlivy.*“ To, že třeba jen stanovisko podle § 45i ZOPK za tohoto stavu absentuje (o závěru zjišťovacího řízení, a stanoviska k posouzení vlivů nemluvě), bylo ze spisu zcela zřejmé a mělo vést žalovaného k tomu, aby pro takovouto podstatnou vadu Rozhodnutí KÚ. Přesto se tak nestalo. Ze závěru Rozhodnutí MŽP je patrné, že se žalovaný s úvahami KÚÚK ztotožnil.

[38] Tímto postupem oba orgány de facto potvrdily, že záměr těžby měl potenciál významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality, resp. že významný negativní vliv nebylo možné u záměru tak, jak byl vymezen žádostí, vyloučit. V takových případech ovšem nemůže OOP sám bez dalšího dotvářet jakési zmírňující podmínky záměru (omezení rozsahu těžby apod.), které jsou navíc z pohledu ochrany přírody nedostatečné (k tomu viz také dále). Podmínky není možné stanovovat bez odborného podkladu, kterým je odpovídající posouzení ve smyslu čl. 6 odst. 3 Směrnice o stanovištích, resp. § 45i ZOPK, v němž by se měly hodnotit i vlivy ve spojení s dalšími záměry. K takovému posuzování však nedošlo. Nebylo vydáno odůvodněné stanovisko podle § 45i odst. 1 ZOPK, v důsledku toho nebylo provedeno zjišťovací řízení a nemohlo tak být provedeno ani úplné naturové posuzování.

[39] O vyváženosti či dostatečnosti zvoleného řešení z hlediska zájmů ochrany přírody lze tak mít, velmi mírně řečeno, důvodné pochybnosti. Není např. ani jasné, proč nebyla stanovena podmínka, aby pro obnovní těžby byly přednostně těženy jehličnaté dřeviny apod., zda nebylo zapotřebí těžby více omezit (pokud by byly vůbec připuštěny), upravit jejich podobu, včetně úpravy otázky mrtvého dřeva apod. V předcházejícím rozhodnutí KÚÚK ze dne 3. 8. 2022, č.j. KUUK/112612/2022, které v řízení sp. zn. KUUK/177160/2021/2/ES-350 vydal KÚÚK a které žalovaný v odvolacím řízení zejména pro nedostatky žádosti zrušil, byla stanovena podmínka: „*Z těžeb budou vyloučeny stromy listnatých dřevin, které budou suché, stávající zlomy, vývraty a stromy s dutinami u báze kmene s vyvinutým trouchem. Stromy s viditelnými dutinami budou v rámci těžby cíleně šetřeny.*“ Nic podobného Rozhodnutí KÚÚK již neobsahuje, ačkoliv nelze pochybovat o tom, že - pokud by se vůbec mělo v dotčených porostech těžít – je tato podmínka důležitá pro zachování biotopových stromů využitelných např. pro vzácný saproxylický hmyz, netopýry nebo ptáky. Podle odůvodnění Rozhodnutí KÚÚK se s destrukcí biotopových stromů dokonce počítalo (viz str. 15 Rozhodnutí KÚ), přičemž tento problém byl označen najednou za

nevýznamný, ačkoliv nikde nebyly uvedeny údaje o tom, kolik biotopových stromů může takto zaniknout a jaké je jejich množství v širším území.

[40] V odůvodnění Rozhodnutí KÚÚK byl také opakovaně zmiňován předpoklad, že v porostech bude ponecháno 20 m³ mrtvého dřeva na hektar (např. u porostu 773B14 v LHC Telnice se dokonce mluví o tom, že bude ponecháno „do“ 20 m³ mrtvého dřeva na hektar, což může být v podstatě i nic), v jiných 50 m³. V podmínkách vydaného souhlasu není nijak zajištěno, že tento předpoklad bude dodržen.

[41] Ke všemu jde o zoufale nízké objemy. V literatuře se uvádí, že v opadavém lese mírného pásma tvoří mrtvé dřevo obvykle 5 až 30 % porostní zásoby, což je zhruba 40 až 200 m³ na hektar a například v přírodní bučině je to průměrně 136 m³ha⁻¹ (blíže viz např. certifikovaná metodika Bače R. A Svoboda M.: Management mrtvého dřeva v hospodářských lesích, Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i., 2016; na tuto metodiku mimochodem odkazuje i Analýza, která byla podkladem v předmětném správním řízení). Je tedy zřejmé, že i kdyby skutečně bylo např. ponecháváno po zásahu v porostech skutečně jen kupř. 20 m³ mrtvého dřeva, je to oproti přirozenému stavu stanoviště bučin v zásadě propastný rozdíl. V důsledku těžby se tak přírodní charakteristiky stanovišť budou značně odlišovat od přírodní podoby těchto lesů a jejich vývoj bude značně pozměněn.

[42] Podstatnou roli hraje také kvalita (jiné charakteristiky než jen množství) mrtvého dřeva. Ze žádosti LČR plyne, že ponechávány budou v lepším případě spíše jen těžební zbytky, resp. dřevo menších dimenzí (na str. 2 žádosti LČR z 8. 8. 2022 se uvádí: „V řešených PSK budou při provádění obnovní těžby ponechány na místě k zetlení veškeré těžební zbytky (nehroubí větvi, části kmenů nevyužitě pro výrobu sortimentů, štěpiny, kořeny“). Upřednostňováno by naopak mělo být dřevo větších dimenzí, často pokud možno stojící apod. Nikoliv klest, ale velké dimenze mrtvého dřeva jsou zásadní kupř. z pohledu udržení lesní biodiverzity. To potvrzuje třeba již citovaná certifikovaná metodika Bače R. A Svoboda M.: Management mrtvého dřeva v hospodářských lesích, Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i., 2016 (viz její str. 19 a 20): „Výrazně pozitivní vliv velkých dimenzí mrtvého dřeva pro biodiverzitu byl potvrzen v mnoha nejrůznějších studiích od starších (Okland et al. 1996) až po nejnovější (Gossner et al. 2013b, Svensson et al. 2014, Juutilainen et al. 2014, Seibold et al. 2014). Faktor tloušťky je tak významný, že např. předčí faktor pozice mrtvého dřeva (stojící/ležící) ve vysvětlování druhové diverzity (Bouget et al. 2012). Pravidlo priority ponechávání silných dimenzí je tedy založeno na dosud nezpochybněných vědeckých výsledcích. Výzkum posledních let také potvrdil, že několik velkých kmenů nemůže být pro účely zvyšování biodiverzity nahrazeno velkým počtem kmenů malých dimenzí, protože mnoho druhů nemůže pod určitou prahovou hodnotou tloušťky mrtvého dřeva existovat (Kraus & Krumm 2013). I nejnovější studie z boreálního lesa ukazuje na důležitost ponechávání 4 m vysokých pařezů se silnou tloušťkou ve srovnání s ponecháváním veškerého klestu (Ranius et al. 2014). Těžít klest spolu s ponecháváním vysokých pařezů může být výhodná varianta opatření jak po stránce funkční účinnosti pro biodiverzitu, tak po stránce ekonomické.

Proč právě silné mrtvé dřevo nejvíce podporuje biodiverzitu?

- s rostoucím průměrem roste tloušťka kůry, s tím rozpraskanost a členitost povrchu borky
- má menší poměr povrch/objem -> větší stabilita teploty a vlhkosti
- trvá delší dobu, než se rozloží, a tedy než zanikne vhodný substrát

Dřevního substrátu menších rozměrů je v hospodářských lesích, na rozdíl od mrtvého dřeva velkých dimenzí, zatím relativně hodně (Fridman & Walheim 2000, Bače & Svoboda 2012). Jestliže by tomu mělo být v budoucnu jinak, bude potřeba také dbát a pečovat o diverzitu dimenzí mrtvého dřeva. Existují i saproxylicke druhy mající prahovou hodnotu tloušťky kmene (větve), nad kterou již nemohou ve/na kmeni existovat (Brunet et al. 2010, Juutilainen et al. 2014) => ponechávat

přednostně silné dimenze“.

[43] Dlužno dodat, že zmíněná metodika byla vypracována pro potřeby hospodaření v (běžných) hospodářských lesích. O to větší nároky by měly být však kladeny na management lesů zvláštního určení, resp. lesů požívajících ochrany v rámci evropsky významné lokality. Nemluvě o tom, že těžba v podobně starých porostech měla být zásadně vyloučena již jen z toho důvodu, že podobně starých porostů bučin v takto přírodním stavu se u nás nachází jen naprosté minimum a těžba jejich přírodní hodnotu v tomto případě pouze snižuje.

[44] I v rámci odvolání žalobce navrhoval např. také provedení dendrologického posouzení u porostů, kde se navrhovaly těžby z bezpečnostních důvodů. Díky tomu by se mohla těžba soustředit skutečně jen na potenciálně nebezpečné stromy. Tento požadavek žalovaný odmítl. Připuštěny jsou tak dokonce těžby, které povedou ke vzniku holin, a to ještě s minimem ponechaného mrtvého dřeva. Přitom i při vydání souhlasu podle § 45c odst. 2 ZOPK by mělo určitě platit, že má být zvoleno řešení, které bude k zájmům ochrany přírody co nejšetrnější (u záměrů, které jsou podrobeny odpovídajícímu posuzování a u kterých nebylo možné významný negativní vliv vyloučit, to plyne i z ustanovení § 45i ZOPK). Bylo možné vytipovat např. pouze některé stromy k těžbě, provedení jejich ořezu na pahýl, který je do budoucna staticky stabilní (oproti vysokému stromu s korunou) a přesto může sloužit stále jako vhodný biotop pro řadu organismů. Těžby se mohly provádět pouze kolem cest, nikoliv uvnitř porostu a současně porosty vyznačit cedulemi o zvýšeném nebezpečí při vstupu (ostatně ani v hojně navštěvovaných národních přírodních rezervacích nebo národních parcích se neprovádí podobná nešetrná opatření a bezpečnost bývá zajištěna mírnějšími prostředky) apod. Nic z toho nebylo využito. Bezpečnost může být v obecné rovině samozřejmě legitimním důvodem pro případné vydání souhlasu k zásahům s podobnými vlivy na EVL. Předpokladem je však nejprve provedení posouzení odpovídajícího článku 6 Směrnice o stanovištích, resp. postupu podle § 45i ZOPK.

[45] Podobně je celkově nepodložená potřeba „obnovovat“ staré porosty tím, že se v nich bude provádět těžba, aby se stanoviště kyselých nebo květnatých bučin dlouhodobě zachovalo.

[46] Tyto problémy zvoleného řešení uvádí žalobce pouze příkladem. Tím, že procedura posuzování ve smyslu čl. 6 Směrnice o stanovištích, resp. § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny byla zásadně opomenuta, nebyl ani pořízen nezbytný podklad, na jehož základě se má v podobných případech rozhodovat. Tuto zjevnou vadu žalovaný v odvolacím řízení nezhojil, ačkoliv k ní v případě podání odvolání má přihlížet z úřední povinnosti a z předchozích fází řízení o ní musel vědět. Ve svém důsledku postup KÚÚK a žalovaného nemohl ani naplnit požadavky na zjištění stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ve výsledku jsou tak vydaná rozhodnutí v rozporu s § 3 SŘ.

[47] Povolená těžba je nevhodnou i v kontextu s Analýzou, která byla podkladem pro rozhodování. Analýza požaduje alespoň zcela minimalistický požadavek, aby aspoň 20 – 30 % bukových lesů v EVL Východní Krušnohoří bylo ponecháno samovolnému vývoji. Tím, že management tohoto území není aktuálně nijak stabilně nastaven a není jasné, kde konkrétně by se měly porosty ponechané samovolnému vývoji nacházet, je dobře možné, že těžba bude probíhat právě i v porostech, kde by tento způsob ochrany dával smysl.

[48] Lze tedy shrnout, že i podle výše rozebraného postupu správních orgánů v daném řízení se u záměru mohlo jednat o významný negativní vliv. Přesto nebylo podkladem ani žádné odůvodněné stanovisko dle § 45i ZOPK. K absenci odůvodněného stanoviska podle § 45i odst. 1 ZOPK připomínáme např. i závěry rozsudku NSS ze dne 18. 12. 2015, č. j. 2 As 49/2013-109, ve němž NSS rovněž uvedl, že „*absentující úvaha správního orgánu nad tím, zda záměr vyznačení turistické trasy může mít (samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry) významný vliv na příznivý stav populace zvláště chráněného živočicha (tetřeva hlušce), nevtělená do*

formálního a řádně odůvodněného stanoviska, způsobuje rozpor se zákonem, pro který je důvodné zrušit rozhodnutí, jehož se toto stanovisko mělo stát podkladem.“

[49] S ohledem na výše popsané okolnosti jsou obě rozhodnutí nezákonná a měla by být proto zrušena.

Důkazy:

- Rozhodnutí MŽP (příloha č. 2)
- Rozhodnutí KÚ (příloha č. 3)
- Spisem k předmětnému správnímu řízení, zejména podané žádosti LČR a následné úpravy
- Metodika Bače R. A Svoboda M.: Management mrtvého dřeva v hospodářských lesích, Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v. v. i., 2016

V.

Řízení o zákazu těžeb v LHC Litvínov a LHC Telnice vedené podle § 66 ZOPK

[50] Na existenci významného negativního vlivu předmětných záměrů kácení na EVL Východní Krušnohoří lze usuzovat i z toho, že ve vztahu k LHC Litvínov a LHC Telnice vede KÚÚK pod sp. zn. KUUK/168664/2022/2/OZ-463 řízení podle § 66 ZOPK, jehož předmětem byl mj. zákaz provádět „s platností od 30. 6. 2023 těžby v lesních porostech 7. a 8. věkové třídy, s výjimkou situací hrozících škodami značného rozsahu nebo ohrožujících zdraví či životy osob a těžeb odsouhlasených orgánem ochrany přírody podle § 45c odst. 2 zákona“.

[51] Potřeba zákazu byla odůvodňována následovně (k tomu viz také výše část IV. této žaloby): „Důvodem pro zákaz shora uvedených činností při hospodaření v lese na území evropsky významné lokality Východní Krušnohoří je zachování a zlepšení dochovaného stavu předmětů ochrany této evropsky významné lokality, konkrétně evropských stanovišť 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* a 9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, případně druhu kovařík fialový (*Limoniscus violaceus*), zastoupených zde v nejpříznivějším stavu porosty nejvyšších věkových tříd. Tyto nejstarší porosty jsou výhradním biotopem většiny ohrožených a zvláště chráněných druhů živočichů a hub reprezentujících tato stanoviště a vázaných zároveň na rozpadová růstová stadia temperátního opadavého lesa a jsou proto nepostradatelné pro příznivý stav a celistvost evropských stanovišť, k jejichž ochraně byla evropsky významná lokalita vyhlášena. Při celkové maximální výši mýtních těžeb odvozené v souladu s platnou právní úpravou nelze v evropsky významné lokalitě zaručit trvalé zastoupení nejstarších lesních porostů reprezentujících její předměty ochrany na úrovni existující při jejím vyhlášení, a není tak možné vyloučit její poškození ve smyslu zákona. Provádění mýtních těžeb v tomto rozsahu na území evropsky významné lokality by proto mohlo vést k jejímu poškozování a podle § 45c odst. 2 zákona je bez předchozího souhlasu orgánu ochrany přírody nepřijatelné.“ Již jen z tohoto odůvodnění zahájení řízení je patrné, že zde panují obavy, že by uskutečňování dalších těžeb ve starých porostech mohlo EVL významně negativně ovlivňovat.

[52] Vzhledem k tomuto řízení o zákazu podle § 66 ZOPK je patrné, že přinejmenším další těžba nejstarších původních listnatých dřevin (v lesních porostech 7. a 8. věkové třídy) na území EVL Východní Krušnohoří představovala záměr, u něhož nebylo možné významný negativní vliv na tuto EVL vyloučit a spadal tedy pod §§ 45h a 45i odst. 1 ZOPK. Postup podle těchto ustanovení však dodržen nebyl.

Důkazy:

- Oznámení KÚÚK o zahájení řízení vedeného pod sp. zn. KUUK/168664/2022/2/OZ-463

(LHC Litvínov a LHC Telnice) a spisem k tomuto řízení

VI.

Lesní hospodářský plán

[53] O možnosti ovlivnit předměty ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality těžbou svědčí také dokumenty vzniklé při projednávání LHP pro LHC Litvínov a LHC Telnice a s tím související následná vyjádření žalovaného.

[54] Při schvalování LHP pro LHC Litvínov na období 2021 - 2030, bylo vydáno ve smyslu § 4 odst. 3 ZOPK nesouhlasné „závazné stanovisko“ KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053698/2021/ZPZ/LP-269. Při schvalování aktuálního LHP pro LHC Telnice bylo vydáno nesouhlasné závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053898/2021/ZPZ/LP-260. Podle § 4 odst. 5 (ve znění do 31. 12. 2021 odst. 4) ZOPK má OOP v rámci řízení o vydání závazného stanoviska k návrhu LHP provést hodnocení důsledků LHP pro evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. V případě LHP Litvínov a LHP Telnice se návrh LHP, s nímž OOP v závazném stanovisku nesouhlasil, částečně měnil a OOP ho následně víceméně neformálně vzal pouze na vědomí (což neznamena vyslovení souhlasu, natož v požadované formě závazného stanoviska dle § 4 ZOPK), a vymíňoval si budoucí projednávání otázek, které však mají být vyřešeny pokud možno již ve fázi pořizování LHP. Toto vyplývá mj. z protokolu k závěrečnému šetření ke schválení LHP Litvínov ze dne 20. 7. 2021. Pokud je vydáno nesouhlasné závazné stanovisko OOP, má být návrh LHP přepracován a musí být znova požádáno o vydání nového závazného stanoviska OOP. Pokud není možné u koncepce vyloučit významný negativní vliv, nelze ji schvalovat pouze s tím, že možná někdy v budoucnu budou její zásadní problémy řešeny prostřednictvím zcela jiného řízení. O tom, že je k návrhu LHP vydáno nesouhlasné závazné stanovisko OOP, musel KÚÚK jako orgán státní správy lesa vědět. Přesto pro LHP Litvínov vydal KÚÚK schvalovací výměr ze dne 29. 7. 2021 č.j. KUUK/101817/2021. Podobná situace nastala podle všeho také u LHP Telnice.

[55] Nad nezákonností postupu orgánu státní správy lesa při schvalování LHP Litvínov a LHP Telnice se opakovaně pozastavoval i žalovaný v řízení, které skončilo vydáním Rozhodnutí MŽP. Stalo se tak např. v rozhodnutí MŽP z 27. 3. 2023 č.j. MZP/2023/570/417, v němž žalovaný schvalování LHP rozebírá a mj. konstatuje: „*S ohledem na skutečnost, že pro účely schvalování obou LHP byla mj. na podkladě správního řádu vydána z hlediska veřejného zájmu na ochraně přírody a krajiny nesouhlasná závazná stanoviska, nemohl OSSL jakkoliv popřít (ignorovat) jejich závaznost a schválení inkriminovaných LHP tedy odsouhlasit.*“ Rovněž žalovaný tedy zastává názor, že různé neformální vzetí na vědomí úprav návrhu LHP nemohlo mít pro schvalování relevanci, resp. přesněji, že „*není uvedené vyjádření OOP ničím jiným, než sdělením o tom, za jaké situace, oprav či podmínek mohou být vydána OOP souhlasná závazná stanoviska ke schválení příslušných LHP.*“

[56] V citovaném rozhodnutí z 27. 3. 2023 č.j. MZP/2023/570/417 dále žalovaný uváděl: „*Nad rámec tohoto řízení o vydání souhlasu dle § 45c ZOPK ministerstvo připomíná, že bez předchozího posouzení hospodářských zásahů zamýšlených LČR v rámci EVL všemi hledisky ZOPK i ve všech vzájemných konsekvencích (zohlednění kumulace všech vlivů) tedy nelze garantovat jejich zákonnost. Jinými slovy, za současného stavu věci tedy nezbyvá, než předmětný Zásah nechat předem posoudit všemi hledisky jím dotčených veřejných zájmů ochraňovaných dle ZOPK, a to i se všemi formálními, procesními, věcnými i právními důsledky a za naplnění opravdu všech do úvahy přicházejících zákonem předvídaných postupů.*“ Žalovaný také ve zmíněném rozhodnutí vytýkal, že měl „*KÚÚK přezkoumatelně pojednat o tom, zda Žádost obsahuje relevantní podklady či návrhy, které ve vztahu k veřejnému zájmu na ochraně přírody a krajiny zakotveném v ZOPK*

odůvodňují ve shora naznačených konsekvencích vydání rozhodnutí o souhlasu dle § 45c ZOPK či nikoliv. Ostatně dle ust. § 45c odst. 2 ZOPK bylo možno tyto správní postupy implicitně předvídat (viz jeho větu poslední), jak již shora podáno.“ Sám žalovaný tedy jasně odkazoval na dodržení ustanovení o posuzování ve smyslu §§ 45h a 45i ZOPK. Stejně postupoval žalovaný v rozhodnutí MŽP z 9. 5. 2023 č.j. MZP/2023/570/583, které se týkalo stejné věci. Shodně se dokonce vyjadřoval v rozhodnutí z 21. 9. 2023 č.j. MZP/2023/530/580, které žalovaný vydal jako odvolací orgán v řízení vedeném u KÚÚK podle § 66 ZOPK ve vztahu k těžbě starých porostů na LHC Litvínov a LHC Telnice. Podobné závěry žalovaného lze nalézt dokonce i v dalších jeho rozhodnutích, které se týkaly LHC Telnice a LHC Litvínov.

[57] Žalovaný však při dalším odvolání žalobce postupoval při vydání Rozhodnutí MŽP odlišně. V podstatě stejné nedostatky nezohledňoval a na dodržení jím dříve nastíněného postupu následně netrval (ačkoliv KÚÚK procesně §§ 45h a 45i nedodržel, nezohledňoval kumulaci všech vlivů atd.). Jde o projev nepřipustné libovůle, porušení zákazu překvapivých rozhodnutí a současně porušením zásady dle § 2 odst. 4 SŘ, který ukládá, aby se rozhodovalo ve skutkově stejných případech shodně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. Již jen z tohoto důvodu by mělo být jeho Rozhodnutí MŽP zrušeno.

[58] Nezákonnost schvalování LHP Litvínov a LHP Telnice je každopádně zřejmá. V uvedeném případě negativní vliv záměru (zejm. kácení starých porostů, jehož se předmětné správní řízení týká) s výše formulovanou jistotou vyloučit nešlo. Směrnice o stanovištích v takovém případě předvídá, že záměr může být podle čl. 6 odst. 3 a čl. 6 odst. 4 povolen, ale nezbytným předpokladem je právě řádně provedené posouzení vlivů. K němu nedošlo ani v při vydávání LHP (resp. hodnocení v rámci vydaných dvou závazných stanovisek OOP skončilo negativně), ani při povolování jednotlivých záměrů kácení. Podle výsledku posuzování jsou pak samozřejmě stanoveny rozdílné podmínky, za kterých lze záměr povolit, ale bez řádného posouzení o jejich naplnění nebylo možné z povahy věci vést úvahy.

[59] Samy LČR např. ve své žádosti ze dne 22. 8. 2022, kterou bylo předmětné řízení zahájeno, na LHP odkazují. Těžbou, o které bylo rozhodováno, je tak naplňování této koncepce, u níž však hodnocení neskončilo vydáním souhlasného závazného stanoviska OOP, tj. vyloučením významného negativního vlivu.

[60] Nicméně, i kdyby bylo vydáno souhlasné závazné stanovisko k návrhu LHP, jeho existence by nic neměnila na nutnosti při posuzování konkrétního záměru postupovat podle §§ 45h a 45i ZOPK, jak bylo popsáno výše. Zákon trvá na zhodnocení záměru a potřebě přinejmenším odůvodněného stanoviska OOP k záměru i v případě, kdy se záměr zakládá na koncepci, ke které OOP v minulosti kladné závazné stanovisko dle ZOPK vydal. ZOPK v §§ 45h a 45i neobsahuje žádnou výjimku pro takové situace. Analogicky může docházet například k posuzování vlivů koncepcí – územně plánovací dokumentace, přičemž následně je přesto znovu posuzován i samotný (stavební) záměr povolovaný na základě této dokumentace. Tento postup je účelný, neboť až při posuzování konkrétního záměru lze přesněji zhodnotit míru vlivu na předmět ochrany EVL skutečně důsledně při zohlednění jeho jednotlivých parametrů. Navíc v daném případě ani při posuzování návrhu LHP neproběhl postup podle čl. 6 Směrnice o stanovištích, který je transponován vnitrostátním právem. Bylo by v rozporu s požadavky na eurokonformní výklad vnitrostátního práva, aby pro daný případ procedura posuzování a ne/schvalování, jak ji požaduje čl. 6 Směrnice o stanovištích, reálně vůbec neproběhla, tj. ani v rámci samotného povolovacího správního řízení (resp. u projednávání koncepce hodnocení důsledků LHP pro evropsky významnou lokalitu přímo skončila se záporným výsledkem).

[61] Pro úplnost žalobce dodává, že z § 4 odst. 3 ZOPK plyne, že k pěstebním a těžebním zásahům v lesích prováděným v souladu s lesním hospodářským plánem nebo protokolárně

převzatou lesní hospodářskou osnovou a při nahodilé těžbě se závazné stanovisko orgánu ochrany přírody nevyžaduje. Toto ustanovení se na daný případ rozhodnutí podle § 45c odst. 2 ZOPK nemůže vztahovat právě proto, že se jednalo v případě souhlasu z hlediska formy o rozhodnutí.

[62] I s ohledem na obsah závazných stanovisek OOP pro schvalování LHP, je zřejmé, že těžba ve starých porostech v daném LHC byla záměrem, u kterého významné ovlivnění předmětů ochrany EVL Východní Krušnohoří nebylo možné vyloučit. K případnému vydání souhlasu podle § 45c odst. 2 ZOPK pak mohlo dojít jedině při dodržení požadavků plynoucích z § 45i ZOPK. Ty však dodrženy nebyly.

Důkazy:

- Závazné stanovisko KÚÚK ze dne 29. 4. 2021 pod č. j. KUUK/057336/2021 – nesouhlasné závazné stanovisko;
- Závazné stanovisko KÚÚK ze dne 30. 4. 2021 č.j. KUUK/053898/2021/ZPZ/LP-260 – nesouhlasné závazné stanovisko
- Rozhodnutí žalovaného z 27. 3. 2023 č.j. MZP/2023/570/417
- Rozhodnutí žalovaného z 9. 5. 2023 č.j. MZP/2023/570/583
- Rozhodnutí žalovaného z 21. 9. 2023 č.j. MZP/2023/530/580

VII.

Závěr

[63] Vzhledem ke všemu výše uvedenému je žalobce přesvědčen, že tu jsou důvody pro zrušení. Rozhodnutí MŽP jak pro nezákonnost, tak pro procesní vady. Jelikož podobné vady vykazují i Rozhodnutí KÚ, dává žalobce podnět, aby podle § 78 odst. 3 s.ř.s. bylo současně také zrušeno. Navrhuje proto, aby soud vydal tento

r o z s u d e k:

- I. Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 8. 4. 2024 č.j. MZP/2024/220/763, sp. zn. ZN/MZP/2024/221/67 a rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18. 12. 2023 č. j. KUUK/180428/2023 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení k rukám jeho právního zástupce do 30 dnů od právní moci rozsudku.**

Greenpeace Česká republika, z.s.

zastoupen

JUDr. Jaromírem Kyzourem, advokátem